

Как бяха написани „Задочни репортажи за България”

Написано от Христо Христов
Неделя, 27 Февруари 2011 13:02

На 1 март 2011 г. ще се навършат 82 години от рождението на гениалния български писател **Георги Марков**. В секция „Книги” на рубриката „Памет” сайтът **Държавна сигурност.com**

ви представя неговите „Задочни репортажи за България” – една от най-забележителните панорами, запечатали за поколенията истината за епохата на комунизма.

В **част 1** ще бъдат разказани малко известни моменти и подробности историята на написването на „Репортажите”.

Част 2 ще разкрие как Държавна сигурност е чела „Задочни репортажи за България”

Част 3 ще бъде посветена на издаването на първото издание на „Репортажите” зад граница през 1981 г.

А **част 4** на перипетиите около издаването на „Репортажите” през 1990 г. в България, както и информация за последвалите издания на книгата в страната.

⋮

ВИЗИТКА

Заглавие: „Задочни репортажи за България”.

Автор: Георги Марков.

Жанр: Проза, репортажи.

Как бяха написани „Задочни репортажи за България“

Написано от Христо Христов
Неделя, 27 Февруари 2011 13:02

Издание: Фонд „Георги Марков“, Цюрих, Швейцария.

Година на издаване: 1981 г.

Copyright: Анабел Маркова

Вид на изданието: Двухтомно, мека и твърда подвързия.

□

Том 1: 560 страници.

Съдържание:

Въведение от Анабел Маркова.

Предговор от Петър Семерджиев ([изтегли оттук](#)).

48 репортажи.

Приложение 1 (Приказка за стълбата).

Приложение 2 (Съдържание на том 2).

Том 2: 592 страници.

Съдържание:

„Към читателите“ – текст от фонд „Георги Марков“.

32 репортажи.

Вместо заключение – „България е в мен“, текст в памет на Георги Марков от Петър Семерджиев.

Приложение 1 („Глух, но послушен“).

Приложение 2 (Факсимилета от писма на читатели).

Идеята за написването на "Задочни репортажи за България"

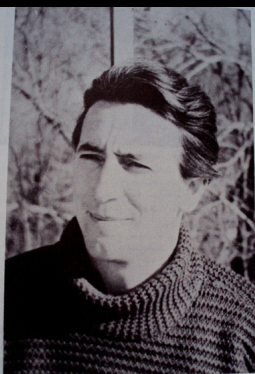
Как бяха написани „Задочни репортажи за България”

Написано от Христо Христов
Неделя, 27 Февруари 2011 13:02

George Markov was killed in London in 1978. He was a Bulgarian journalist who had fled to the West. He was known for his critical reporting on the Bulgarian government. He was a member of the Bulgarian Communist Party and had worked for the state newspaper, Blevno. He was a close friend of the author, Christo Hristov, and was one of the first to tell him about the plot to kill him.

Моят съпруг Георги Марков, никога не престана да обича своята Родина, която напусна за винаги в 1969 и отказа да замълчи за робството и безправията. Той беше мъж пълен с надежда, великодушен и кураж, който обичаше живота и обогати живота на всички, които го познаваха. Аз вярвам, че българите, където и да са, ще четат неговите думи и ще се възхищават от неговия кураж. Аз съм горда, че бях негова съпруга и моята дъщеря също ще бъде много горда с него.

* 1 март 1929 † 11 септември 1978
София Лондон

[Как Държавна сигурност слуша „Задочни репортажи за България”](#)